

paa Landets samtlige ægtpligtige Hartkorn, eller kan man med Rimelighed og Føie forbre Godtgjørelsen derfor udbredt af Statskassen i Almindelighed? Der er, som det ærede Thing ikke vil overse, en meget betydelig Forskjel imellem disse to Veie.

Formanden: Jeg antager dog, at det ikke kan formenes Førespørgeren under det i Førespørgselen brugte Udtryk „med Mere“ ogsaa at indbefatte den stedsundne Benyttelse af Waade. Jeg skal indbrømme, at det er et utydeligt Udtryk, men, da Førespørgeren har forstaaet det saaledes, kan jeg ikke indse, at jeg som Formand kunde nægte ham at indbringe dette Punkt under Forhandlingen. Hvad angaaer den stedsundne Diskussion om det Brug eller Misbrug, der er gjort af Retten til at forbre Kjørsler, da ligger dette Punkt ganske vist udenfor Førespørgselen, men det vil ikke kunne nægtes, at der er en saadan Forbindelse mellem denne og det nævnte Punkt, at en Anthyding deraf ikke let vilde kunne formenes.

Krieger: Det glæder mig, at den høitæredede Formand netop tilspøede, at der er en vis Forbindelse mellem denne Sag og Spørgsmaalet om, i hvilket Omfang der uden Nødvendighed er blevet affordret Vgter. Denne Forbindelse er nemlig fremkommen ved den Naade, hvorpaa Førespørgselen for en Deel blev Begyndt. Der er lagt megen Vægt paa dette Punkt. Altsom man søgte en større moralisk Berettigelse for en anden Fordeling af Vgterens Bærl, at disse formeentes at have været uforholdsmæssig tunge, tungere end i og for sig nødvendigt, saaledes blev det ogsaa udtalt, at der vilde have været en større Frøidighed til at bære Vgterne, naar de vare blevne paa lagte med større Skjønksomhed end nu. Da de formeentlig ikke ere blevne paa lagte med en saadan Skjønksomhed. Jeg skal derhos med den høitæredede Formands Tilladelse bemærke, at dette Punkt ikke synes at kunne være Regjeringen uvefkomende. Det er imidlertid klart, at man her vanskeligt kan komme nærmere ind paa denne Sag. Naar dette Spørgsmaal ikke bliver nærmere oplyst, kan man ikke have nogen Mening, om de Klager, der ere førte, ere begrundede eller ikke.

Det er en Selvsølge, at de Requisitioner, der bleve stillede, paa Stedet maatte efterkommes, og det er vistnok saa, at der er Mange, hvem Vgden har trykket, som have fundet disse Requisitioner ubegrundede. Men jeg har paa den anden Side en Følelse af, at, naar der er fremkommet saa stærke Anker mod de Mænd, hvem denne Sag vedkommer, da maae disse selv ønske at faae Sagen nærmere oplyst, for at det kan vise sig, om Ankerne dog ikke ere ubegrundede. Det er ikke ligegyldigt, at saadant Noget siges og atter siges, uden at det er blevet oplyst, om det siges med Føie, eller om det er Overdriveser, og om der har været særegne Omstændigheder tilstede, der i enkelte Tilfælde have fremkaldt de stærke Requisitioner, over hvilke der klages; medens disse i andre Tilfælde ikke have været saa store, som det er blevet paa staaet. Det er et Punkt, som virkelig maa oplyses; hvis Sagen kommer til videre Forhandling. Man maa derhos lægge Mærke til den Afgjørelse, som den høitæredede Indenrigsminister i sit sidste Foredrag antydede, at, forsaavidt der skulde blive Spørgsmaal om et Lovforslag vedrørende denne Sag, dette da, efter hans Mening, maatte gaae ud paa en særskilt Vigning af Vgden paa Hartkornet. Jeg troer ikke, at han gav en Anthyding i denne Retning i sin første Udtalelse, men dette er et meget væsentligt Punkt, hvis der skal blive Spørgsmaal om en Lov.

Indenrigsministeren: Jeg maa bede dette berigtigt derhen, at jeg sagde, at det maatte være et Spørgsmaal, der vilde komme under Overveielse, om man skulde ønske Vgden ligelig fordeelt paa samtlige Ægtpligtige i Landet eller søge den mulige Godtgjørelse udbredt af den almindelige Statskasse.

Krieger: Jeg forstod rigtignok den høitæredede Indenrigsministers Uttringer saaledes, at der i dette Tilfælde kun burde være to Alternativer, nemlig enten ingen Udjevning eller ogsaa Udjevning paa alt det fjøvepligtige Hartkorn. At der kan tænkes et tredje Alternativ, nemlig Udjevning gennem Statskassen, er jo formelt sikkert nok, men en ganske anden Sag er, om det kunde billiges.